

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

Bruksela, 30 listopada 2005 r.

**14469/4/05
REV 4**

LIMITE

**JAI 423
ECOFIN 353
TRANS 234
RELEX 639
ECO 136
PESC 1010
COTER 72
COSDP 810
PROCIV 174
ENER 172
ATO 103**

NOTA Z WYKAZEM PUNKTÓW I

Od: Prezydencja i Koordynator ds. Walki z Terroryzmem

Do: Rada/Rada Europejska

Nr poprz. dok.: 14469/3/05 REV 3 JAI 423 ECOFIN 353 TRANS 234 RELEX 639 ECO 136
PESC 1010 COTER 72 COSDP 810 PROCIV 174 ENER 172 ATO 103

Dotyczy: Strategia UE w dziedzinie walki z terroryzmem

Niniejszy dokument przekazuje się Radzie do akceptacji, a następnie zostanie on przesłany Radzie Europejskiej w celu jego przyjęcia.

* * *

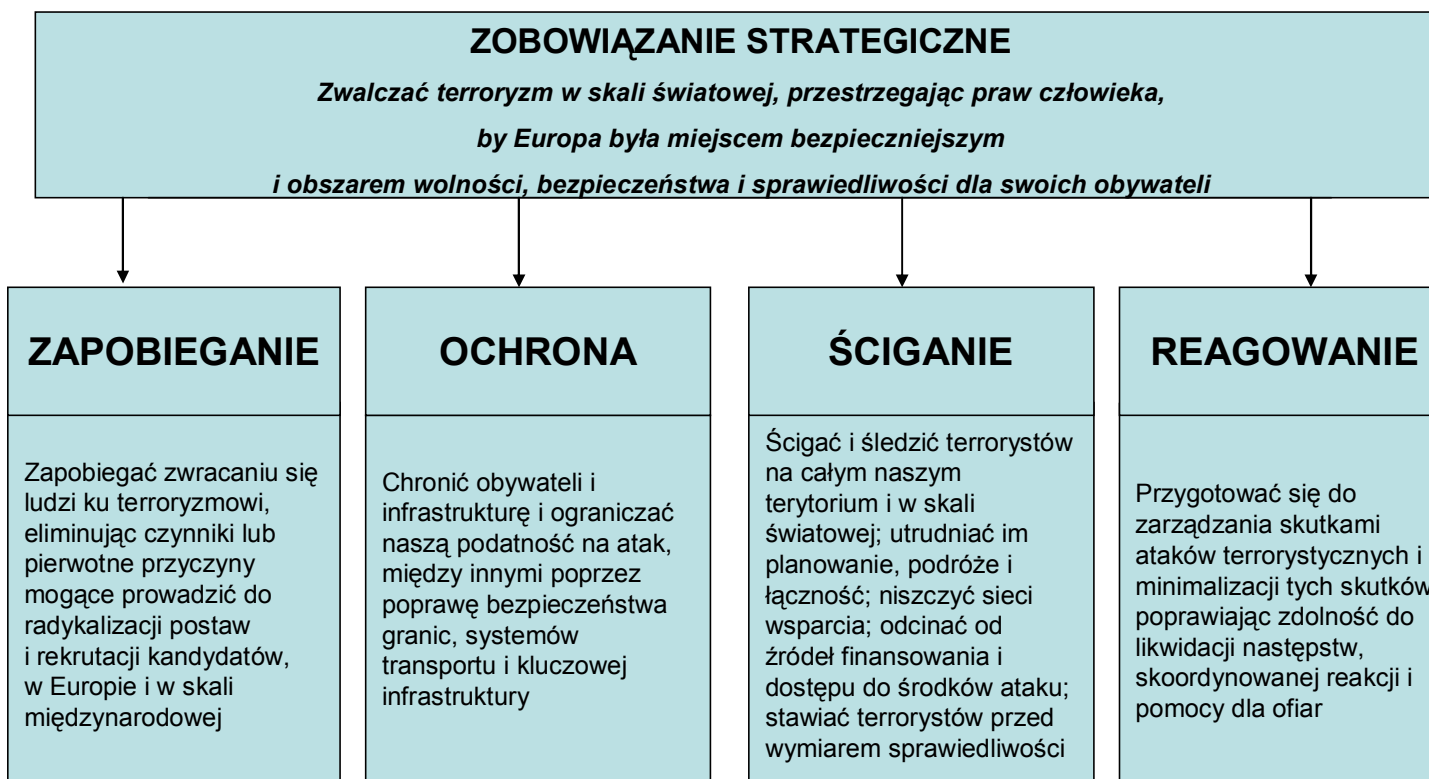
STRATEGIA UNII EUROPEJSKIEJ W DZIEDZINIE WALKI Z TERRORYZMEM

ZAPOBIEGANIE OCHRONA ŚCIGANIE REAGOWANIE

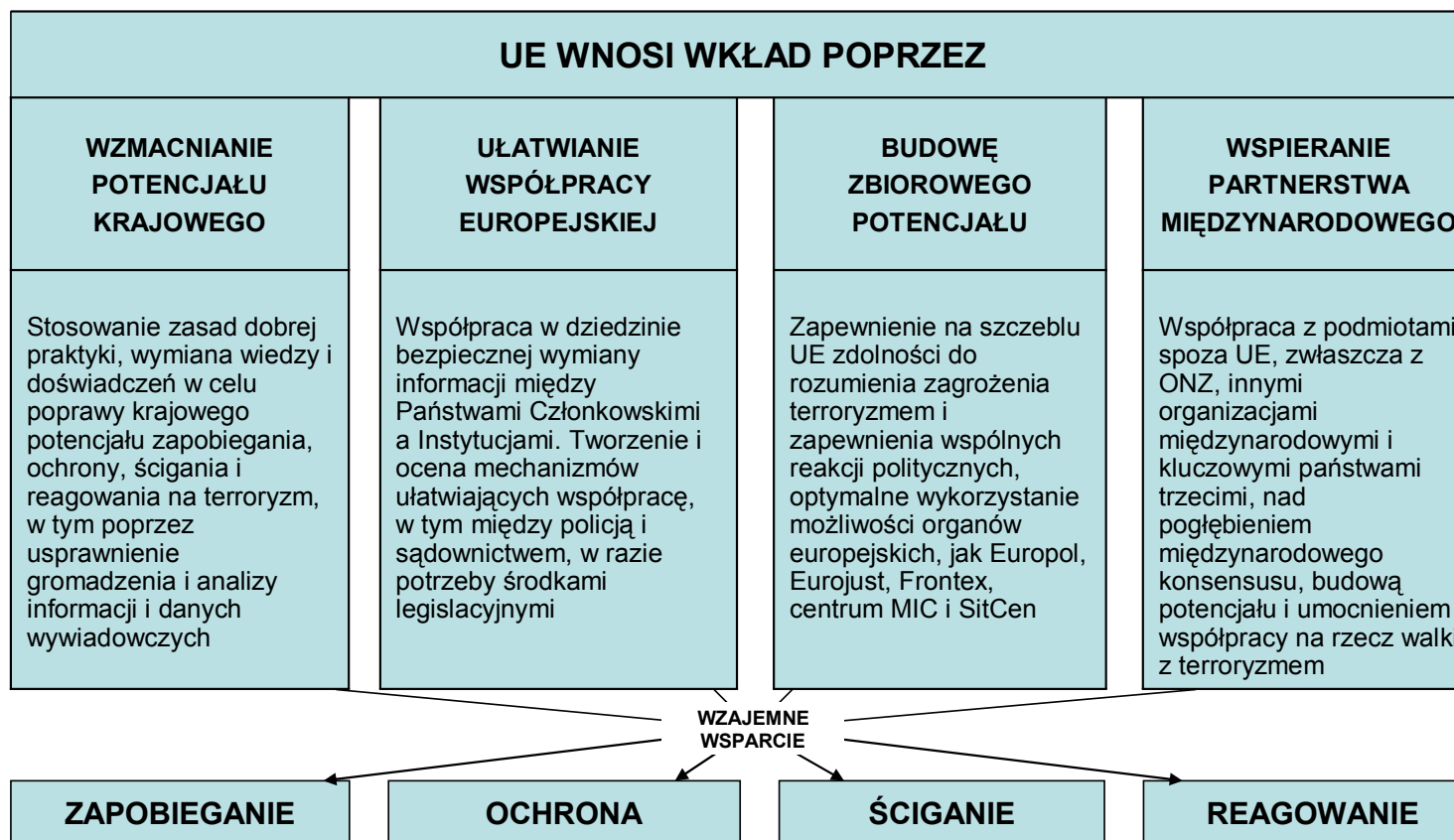
Zobowiązanie strategiczne Unii Europejskiej:

*Zwalczać terroryzm w skali światowej, przestrzegając praw człowieka,
by Europa była miejscem miejscem bezpieczniejszym i obszarem
wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla swoich obywateli*

Strategia UE w dziedzinie walki z terroryzmem obejmuje cztery wątki działań, wchodzące w skład jej zobowiązania strategicznego:

Główna odpowiedzialność za zwalczanie terroryzmu spoczywa na Państwach Członkowskich, a wkład UE może przybierać cztery główne formy:

UE powinna realizować swe cele w sposób demokratyczny i odpowiedzialny. Zasadnicze znaczenie ma nadzór polityczny nad strategią i dalsze regularne działania:

RADA EUROPEJSKA: NADZÓR POLITYCZNY

DIALOG POLITYCZNY NA WYSOKIM SZCZEBLU O WALCE Z TERRORYZMEM
RADA – PARLAMENT EUROPEJSKI – KOMISJA
Spotkanie podczas każdej prezydencji zapewniające zarządzanie na szczeblu międzyinstytucjonalnym

Monitorowanie przez COREPER postępów realizacji czterech wątków strategii
w tym regularne przekazywanie informacji przez Koordynatora ds. Walki z Terroryzmem i Komisję

ZAPOBIEGANIE

OCHRONA

ŚCIGANIE

REAGOWANIE

STRATEGIA UE W DZIEDZINIE WALKI Z TERRORYZMEM

ZAPOBIEGANIE

OCHRONA

ŚCIGANIE

REAGOWANIE

ZOBOWIĄZANIE STRATEGICZNE

Zwalczać terroryzm w skali światowej, przestrzegając praw człowieka, by Europa była miejscem bezpieczniejszym i obszarem wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla swoich obywateli

WPROWADZENIE

1. Terroryzm jest zagrożeniem dla wszystkich państw i narodów. Stwarza poważne zagrożenie dla naszego bezpieczeństwa, dla wartości wyznawanych przez nasze demokratyczne społeczeństwa oraz dla praw i wolności naszych obywateli, zwłaszcza poprzez działania wymierzone przeciw przypadkowym, niewinnym ludziom. Terroryzm jest zbrodnią, której nie usprawiedliwiają żadne okoliczności.
2. Unia Europejska jest obszarem coraz bardziej otwartym, w którym wewnętrzne i zewnętrzne aspekty bezpieczeństwa ściśle łączą się ze sobą. Jest też obszarem występowania coraz silniejszych współzależności, na którym możliwy jest swobodny przepływ osób, idei, technologii i zasobów. Jest to środowisko nadużywane przez terrorystów w dążeniu do ich celów. W tym kontekście do walki z terroryzmem niezbędne jest skoordynowane, zbiorowe działanie europejskie w duchu solidarności.
3. Cztery filary strategii UE w dziedzinie walki z terroryzmem – zapobieganie, ochrona, ściganie i reagowanie – stanowią całościową i proporcjonalną reakcję na zagrożenie międzynarodowym terroryzmem. Strategia ta wymaga wysiłków na szczeblu krajowym, europejskim i międzynarodowym na rzecz ograniczenia zagrożenia terroryzmem i naszej podatności na atak. Określa nasze cele dotyczące zapobieganiu rekrutacji kandydatów na terrorystów; lepszej ochrony potencjalnych celów; ścigania i śledzenia członków istniejących sieci i poprawy naszej zdolności do reagowania na ataki terrorystyczne i zarządzania ich skutkami. Strategia ta oznacza przejście do następnego etapu programu prac ustanowionego podczas Rady Europejskiej w marcu 2004 r. w następstwie zamachów bombowych w Madrycie.

4. Elementem horyzontalnym łączącym te cztery filary strategii unijnej jest rola Unii w świecie. Jak to określa Europejska Strategia Bezpieczeństwa, Unia Europejska poprzez swe działania zewnętrzne bierze na siebie zobowiązanie do wnoszenia wkładu w globalne bezpieczeństwo i budowy bezpieczniejszego świata. Działając w ramach ONZ i innych organizacji międzynarodowych lub regionalnych i we współpracy z nimi, UE będzie działać na rzecz budowy międzynarodowego konsensusu i propagowania międzynarodowych standardów walki z terroryzmem. UE będzie wspierać wysiłki na forum ONZ na rzecz stworzenia globalnej strategii zwalczania terroryzmu. Utrzymywanie wysokiego priorytetu walki z terroryzmem w dialogu z kluczowymi państwami partnerskimi, w tym ze Stanami Zjednoczonymi, będzie również zasadniczym składnikiem podejścia europejskiego.
5. Zważywszy, że obecne zagrożenie międzynarodowym terroryzmem dotyka wiele regionów świata poza UE i ma w tych regionach swe korzenie, współpraca z priorytetowymi państwami trzecimi – między innymi w północnej Afryce, na Bliskim Wschodzie i w południowo-wschodniej Azji – będzie mieć zasadnicze znaczenie. Ponadto działania służące rozwiązywaniu konfliktów i propagowania dobrych rządów i demokracji będą podstawowymi elementami strategii, w ramach dialogu i porozumienia między kulturami, wyznaniem i cywilizacjami, umożliwiającymi zajęcie się czynnikami motywacyjnymi i strukturalnymi leżącymi u podstaw radykalizacji postaw.

ZAPOBIEGANIE

6. Aby zapobiegać podejmowaniu działalności terrorystycznej przez nowe osoby i nie dopuścić do wyłonienia się nowego pokolenia terrorystów, UE uzgodniła całościową strategię i plan działań przeciwdziałających radykalizacji postaw i rekrutacji kandydatów na terrorystów. Strategia ta koncentruje się na przeciwdziałaniu radykalizacji postaw i rekrutacji do takich grup terrorystycznych jak Al-Kaida i grupy przez nią inspirowane, zważywszy że ten rodzaj terroryzmu stanowi obecnie główne zagrożenie dla Unii jako całości.
7. Terroryzmu nic nie może usprawiedliwiać. Nie może być usprawiedliwienia dla aktów terrorystycznych, ani zgody na to, by uchodziły one bezkarnie. Ogromna większość Europejczyków, niezależnie od ich przekonań, nie akceptuje ekstremistycznych ideologii. A nawet spośród niewielkiej liczby zwolenników takich ideologii, tylko nieliczni podejmują działalność terrorystyczną. Decyzja o wejściu na drogę terroryzmu przybiera u różnych osób rozmaite formy, choć motywy takiej decyzji są często podobne. Musimy zidentyfikować metody, środki propagandy i warunki zachęcające ludzi do podejmowania działalności terrorystycznej.

8. Wyzwanie związane ze zwalczaniem radykalizacji postaw i rekrutacji kandydatów na terrorystów dotyczy przede wszystkim Państw Członkowskich, na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym. Jednakże działania UE na tym polu, w tym wkład Komisji Europejskiej, mogą stwarzać istotne ramy ułatwiające koordynację polityk krajowych, wymianę informacji i określanie zasad dobrej praktyki. Jednak reakcja na to wyzwanie leży poza możliwościami rządów działających w izolacji i wymaga pełnego zaangażowania wszystkich społeczeństw w Europie i poza nią.
9. Aby wejść na drogę terroryzmu, jednostka musi podjąć pewne praktyczne kroki. Możliwości wprowadzania idei w życie bardzo się zwiększyły ze względu na globalizację: łatwość podróżowania, przesyłania pieniędzy i komunikowania się – także przez Internet – oznacza łatwiejszy dostęp do radykalnych idei i możliwości szkolenia w duchu radykalizmu. Musimy wykrywać takie zachowania, na przykład poprzez działania policji na szczeblu lokalnym i obserwację podróży w strefy konfliktów. Musimy również przeciwdziałać takim zachowaniom poprzez: ograniczanie możliwości działania osób przyczyniających się do radykalizacji postaw; uniemożliwianie dostępu do szkolenia terrorystów; stworzenie skutecznych ram prawnych dla zapobieganiu podżegania do terroryzmu i rekrutacji kandydatów na terrorystów; analizę sposobów udaremniania rekrutacji kandydatów przez Internet.
10. Szerzenie się pewnego rodzaju ekstremistycznego światopoglądu sprawia, że niektórzy dopuszczają i usprawiedliwiają przemoc. Na przykład podłożem najnowszej fali działań terrorystycznych jest propaganda przedstawiająca w sposób wypaczony konflikty w świecie jako dowód rzekomego rozdźwięku między Zachodem a islamem. Aby rozwiązywać te problemy, musimy sprawić, że głosy umiarkowane przeważą nad skrajnymi, współpracując z ugrupowaniami obywatelskimi i religijnymi, które odrzucają idee proponowane przez terrorystów i ekstremistów podżegających do przemocy. Musimy również skuteczniej głosić nasze przesłanie, aby zmienić odbiór polityk krajowych i europejskich. Musimy też zapewnić, by nasza własna polityka nie zaostrzała podziałów. Przyczyni się do tego wypracowanie wolnego od emocji języka pozwalającego dyskutować o tych kwestiach.

11. Pewnego rodzaju warunki w społeczeństwie stwarzają atmosferę mogąą sprzyjać radykalizacji postaw. Należą do nich niesprawne lub autokratyczne rządy; szybka lecz niekontrolowana modernizacja; brak perspektyw politycznych lub ekonomicznych i możliwości kształcenia. W obrębie Unii czynniki te nie występują powszechnie, mogą jednak być obecne w poszczególnych sektorach populacji. Aby przeciwdziałać temu zjawisku, musimy jeszcze aktywniej propagować poza terytorium Unii dobre rządy, prawa człowieka, demokrację, jak również edukację i pomyślny rozwój gospodarczy oraz angażować się w rozwiązywanie konfliktów. Musimy również walczyć z nierównościami i dyskryminacją tam, gdzie są obecne, i propagować dialog między kulturami oraz w stosownych przypadkach długofalową integrację.
12. Radykalizacja postaw i rekrutacja kandydatów na terrorystów to zjawisko międzynarodowe. Możemy wiele zdziałać wspólnie z naszymi zagranicznymi partnerami, by dopomóc im w walce z radykalizacją postaw, także poprzez programy współpracy i pomocy z udziałem państw trzecich i działalność w ramach organizacji międzynarodowych.
13. Kluczowe priorytety w ramach filaru „Zapobieganie” obejmują:
- wypracowywanie wspólnych sposobów podejścia do wykrywania zachowań problemowych i stawianiu czoła takim zachowaniom, obejmującym w szczególności niewłaściwe wykorzystanie Internetu;
 - rozwiązywanie problemu podżegania i rekrutacji w kluczowych środowiskach, w szczególności w więzieniach oraz miejscach kształcenia i kultu religijnego, zwłaszcza poprzez wprowadzanie w życie przepisów uznających takie zachowania za przestępstwo;
 - formułowanie strategii obecności w mediach i komunikacji pozwalającej lepiej objaśniać polityki UE;
 - propagowanie dobrych rządów, demokracji, edukacji i pomyślnego rozwoju gospodarczego poprzez programy pomocy Wspólnoty i Państw Członkowskich;
 - rozwijanie dialogu między kulturami w obrębie Unii i poza nią;
 - tworzenie wolnego od emocji języka pozwalającego dyskutować o powyższych kwestiach;
 - dalsze badania, wymianę doświadczeń i wyników analiz w celu głębszego zrozumienia tych kwestii i przygotowywania reakcji politycznych.

OCHRONA

14. Ochrona jest kluczowym składnikiem naszej strategii walki z terroryzmem. Musi wzmocnić ochronę kluczowych celów aktów terrorystycznych, ograniczając ich podatność na atak, a także ograniczając skutki ataku.
15. Choć zasadniczą odpowiedzialność za poprawę ochrony kluczowych celów ponoszą Państwa Członkowskie, wzajemne związki między bezpieczeństwem granic, transportem i innymi składnikami infrastruktury transgranicznej wymagają efektywnego działania zbiorowego UE. W obszarach, w których istnieją programy bezpieczeństwa na szczeblu UE, jak bezpieczeństwo granic i transportu, UE, a w szczególności Komisja Europejska, odegrały istotną rolę w podnoszeniu standardów. Dalsza współpraca Państw Członkowskich, przy wsparciu instytucji europejskich, stworzy istotne ramy umożliwiające Państwom Członkowskim koordynację polityk, wymianę informacji o sposobach reagowania wypracowanych na szczeblu krajowym, określanie zasad dobrej praktyki i współpracę w dziedzinie tworzenia nowych idei.
16. Musimy wzmocnić ochronę naszych granic zewnętrznych, aby utrudnić znanym terrorystom lub osobom podejrzanym o terroryzm wjazd do UE i działanie na jej terytorium. Postępy technologii uzyskiwana i wymiany informacji o podróży i wprowadzenie informacji biometrycznych do dokumentów tożsamości i dokumentów podróży zwiększy skuteczność kontroli naszych granic, zapewniając naszym obywatelom większe poczucie bezpieczeństwa. Europejska Agencja ds. Granic (Frontex) ma odegrać rolę związaną z oceną zagrożeń w ramach działań na rzecz wzmocnienia kontroli i nadzoru na granicy zewnętrznej UE. Stworzenie systemu informacji wizowej i systemu informacji Schengen drugiej generacji zapewni naszym organom władzy możliwość wymiany informacji i dostępu do niej, a w razie potrzeby odmowy dostępu do strefy Schengen.
17. Musimy również wspólnie pracować nad podniesieniem standardów bezpieczeństwa transportu. Musimy wzmocnić ochronę portów lotniczych i morskich oraz statków powietrznych w celu powstrzymania ataków terrorystycznych i zająć się kwestią podatności krajowych i międzynarodowych operacji transportowych na atak. Środki te będą stanowić połączenie konkretnych ocen zagrożenia i podatności na atak, wprowadzenia w życie uzgodnionych aktów prawodawczych UE dotyczących bezpieczeństwa lotniczego i morskiego oraz uzgodnienia zmian w prawodawstwie UE dotyczącym bezpieczeństwa lotniczego. Istnieje

również pole do współpracy w dziedzinie poprawy bezpieczeństwa drogowego i kolejowego. Aby wspierać działania na wszystkich tych polach, polityka badawczo-rozwojowa UE, w tym programy badawczo-rozwojowe Komisji Europejskiej, powinny nadal obejmować badania związane z kwestiami bezpieczeństwa w kontekście terroryzmu.

18. Ograniczenie w całej Europie podatności infrastruktury strategicznej na atak fizyczny i elektroniczny ma zasadnicze znaczenie. W celu dalszego wzmocnienia naszej ochrony, uzgodniliśmy, że zostanie ustanowiony program prac mających na celu poprawę ochrony infrastruktury strategicznej w całej Europie. Będziemy nadal działać na rzecz realizacji tego celu, rozwijając podejście uwzględniające wszelkie rodzaje zagrożenia, uznając kwestię zagrożenia terroryzmem za priorytetową.
19. Musimy również zapewnić, by nasze zbiorowe działania, a w szczególności działalność badawcza UE, przyczyniały się do wypracowywania metod ochrony miejsc zatłoczonych i innych wrażliwych celów przed atakami.
20. Na arenie międzynarodowej musimy współpracować z naszymi partnerami i organizacjami międzynarodowymi w sprawach bezpieczeństwa transportu i nierozprzestrzeniania materiałów chemicznych, biologicznych, radiologicznych i nuklearnych oraz broni krótkiej i broni lekkiej, jak również udzielać priorytetowym państwom trzecim pomocy technicznej w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa w ramach naszych szerszych programów pomocy technicznej.
21. Kluczowe priorytety w ramach filaru „Ochrona” obejmują:
 - poprawę bezpieczeństwa unijnych paszportów przez wprowadzenie danych biometrycznych;
 - stworzenie systemu informacji wizowej (VIS) i systemu informacji Schengen drugiej generacji (SISII);
 - przeprowadzenie za pośrednictwem agencji Frontex oceny rzeczywistego zagrożenia granic zewnętrznych UE;
 - wprowadzenie w życie uzgodnionych wspólnych standardów bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego, ochrony portów i bezpieczeństwa morskiego;
 - uzgodnienie europejskiego programu ochrony infrastruktury strategicznej;
 - jak najlepsze wykorzystanie efektów prac badawczych na szczeblu UE i Wspólnoty.

ŚCIGANIE

22. Będziemy nadal umacniać i wprowadzać w życie wolę udaremniania działań terrorystycznych i ścigania terrorystów w wymiarze międzynarodowym. Nasze cele to utrudnienie terrorystom planowania, niszczenie ich sieci i utrudnianie działań rekrutacyjnych, odcinanie terrorystów od źródeł finansowania i środków ataku i stawianie ich przed wymiarem sprawiedliwości, przy stałym poszanowaniu praw człowieka i prawa międzynarodowego.
23. Jak uzgodniono w programie haskim, Państwa Członkowskie, chroniąc swe bezpieczeństwo narodowe, będą również koncentrować się na bezpieczeństwie Unii jako całości. Unia będzie wspierać wysiłki Państw Członkowskich na rzecz udaremniania działań terrorystów poprzez stwarzanie zachęt do wymiany informacji i danych wywiadowczych między tymi Państwami, dostarczanie wspólnych analiz zagrożeń i umacniania współpracy operacyjnej w dziedzinie ochrony porządku publicznego.
24. Na szczeblu krajowym właściwe władze muszą mieć do dyspozycji niezbędne narzędzia do gromadzenia i analizy danych wywiadowczych oraz ścigania terrorystów i prowadzenia dochodzeń w ich sprawach, co wymaga od Państw Członkowskich aktualizacji w razie potrzeby ich reakcji politycznych i przepisów ustawowych. W tym zakresie naszym wspólnym celem jest podejmowanie działań w odpowiedzi na zalecenia określone w procesie wzajemnej oceny prowadzonym w ramach UE i uwzględnienie tych zaleceń w całej rozciągłości. Państwa Członkowskie przedstawią sprawozdania na temat uzyskanej poprawy ich krajowych zdolności i mechanizmów, w świetle powyższych zaleceń.
25. Wypracowanie wspólnego sposobu rozumienia zagrożenia ma podstawowe znaczenie dla formułowania wspólnych polityk określających sposoby reagowania na nie. Oceny Wspólnego Centrum Sytuacyjnego, oparte na danych dostarczanych przez krajowe agencje ds. bezpieczeństwa i wywiadu oraz Europol, powinny nadal stanowić materiał wyjściowy do podejmowania decyzji w całym zakresie polityk UE.

26. Takie instrumenty, jak europejski nakaz aresztowania, okazują się ważnymi narzędziami pozwalającymi ścigać terrorystów i prowadzić dochodzenia w ich sprawach w kontekście międzynarodowym. Należy obecnie przyznać priorytet innym środkom praktycznym mającym na celu realizację zasady wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych. Podstawowym takim środkiem jest europejski nakaz dowodowy, który umożliwi Państwom Członkowskim uzyskiwanie materiałów dowodowych z całego terytorium UE, co ułatwi orzekanie o winie terrorystów. Państwa członkowskie powinny również dokonać dalszych usprawnień praktycznej strony współpracy i wymiany informacji pomiędzy organami policyjnymi i sądowymi, w szczególności za pośrednictwem Europolu i Eurojust. Należy ponadto tworzyć w razie potrzeby wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze prowadzące dochodzenia w sprawach transgranicznych. Ocena wprowadzania w życie środków prawodawczych będzie odgrywać ważną rolę i stanowić punkt wyjścia do dalszych działań, a Państwa Członkowskie powinny zapewnić wprowadzanie w życie uzgodnionych środków europejskich, jak również ratyfikację stosownych międzynarodowych traktatów i konwencji, aby zapewnić właściwą reakcję prawodawczą na zagrożenie.
27. Ważnym krokiem na drodze rozwoju współpracy policyjnej od kontaktów ad hoc do systematycznych działań będzie wypracowanie i wprowadzenie w życie zasady dostępności informacji związanej z ochroną porządku publicznego. Ponadto stworzenie nowych systemów informatycznych, jak system informacji wizowej i system informacji Schengen nowej generacji, powinno, przy zapewnieniu ochrony danych, umożliwić lepszy dostęp do informacji organom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo wewnętrzne, a tym samym poszerzyć bazę danych, którymi dysponują. Należy również wziąć pod uwagę wypracowywanie wspólnych sposobów podejścia do wymiany informacji na temat potencjalnych terrorystów oraz osób deportowanych za przestępstwa związane z terroryzmem.
28. Terrorystów należy również pozbawić środków służących przeprowadzaniu ataków – czy to bezpośrednio (np. broń i materiały wybuchowe), czy pośrednio (np. fałszywe dokumenty umożliwiające przemieszczanie się i zamieszkanie w sposób niezauważony). Ich zdolność do komunikowania się i planowania w sposób niezauważony powinny zakłócić takie środki, jak zachowywanie danych telekomunikacyjnych. Należy również pozbawić ich, w stopniu, w jakim jest to możliwe, z możliwości oferowanych przez Internet w dziedzinie porozumiewania się i rozpowszechniania wiedzy fachowej związanej z terroryzmem.

29. Stworzenie środowiska wrogiego dla działań terrorystów oznacza także zajęcie się źródłami ich finansowania. UE wprowadziła już przepisy umożliwiające zamrożenie aktywów terrorystów. Następnym etapem będzie wprowadzenie w życie prawodawstwa obowiązującego w całej UE dotyczącego prania brudnych pieniędzy i (telegraficznych) transferów gotówkowych, a także uzgodnienie kroków pozwalających utrudnić przesyłanie pieniędzy przez terrorystów. Ponadto priorytetem pozostaje kwestia wykorzystania sektora non-profit do niewłaściwych celów. Musimy również zapewnić, aby dochodzenie finansowe było integralnym elementem wszystkich dochodzeń dotyczących terroryzmu. Środki te – jak również inne, oparte na zaleceniach Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) – stanowią część całościowej strategii UE w dziedzinie przeciwdziałania finansowania terroryzmu. Prowadzona jest obecnie ocena skuteczności działań UE przeciw finansowaniu terroryzmu w celu zapewnienia, że nasze podejście nadażę za rozwojem sytuacji.
30. Duża część zagrożenia terrorystycznego w Europie pochodzi spoza UE. Dlatego ściganie terrorystów musi również mieć wymiar globalny. UE będzie dążyć do umocnienia międzynarodowego konsensusu w tej sprawie poprzez ONZ i inne organizacje międzynarodowe oraz poprzez dialog i porozumienia (obejmujące klauzule dotyczące walki z terroryzmem) z kluczowymi partnerami i do uzyskania porozumienia w sprawie całościowej konwencji ONZ przeciw terroryzmowi. Państwom priorytetowym udzielona zostanie pomoc, która ułatwi im wprowadzanie w życie i stosowanie mechanizmów potrzebnych do udaremniania działalności terrorystycznej, w sposób skoordynowany z działaniami innych podmiotów udzielających pomocy.
31. Kluczowe priorytety w ramach filaru „Ściganie” obejmują:
- umocnienie zdolności krajowych do walki z terroryzmem, w świetle zaleceń dokonanych w procesie wzajemnej oceny krajowych systemów walki z terroryzmem;
 - pełne wykorzystanie Europolu i Eurojustu dla ułatwienia współpracy policyjnej i sądowej oraz dalsze włączenie ocen zagrożeń przeprowadzanych przez Wspólne Centrum Sytuacyjne do procesu formułowania polityki walki z terroryzmem;
 - dalszy rozwój wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych, w tym poprzez wprowadzenie europejskiego nakazu dowodowego;
 - zapewnienie pełnego wprowadzenia w życie i oceny istniejącego prawodawstwa, a także ratyfikacja stosownych międzynarodowych traktatów i konwencji;
 - rozwijanie zasady dostępności informacji związanej z ochroną porządku publicznego;
 - kwestia dostępu terrorystów do broni i materiałów wybuchowych, od materiałów wybuchowych domowej roboty po materiały chemiczne, biologiczne, radiologiczne i nuklearne;

- ograniczanie źródeł finansowania terroryzmu, w tym poprzez wprowadzanie w życie uzgodnionych przepisów prawa, działania zapobiegające nadużywania sektora non-profit i dokonywanie ocen ogólnych wyników działań UE w tej dziedzinie;
- udzielanie pomocy technicznej zwiększającej zdolność działania priorytetowych państw trzecich.

REAGOWANIE

32. Nie jesteśmy w stanie ograniczyć zagrożenia atakiem terrorystycznym do zera. Musimy być w stanie podejmować działania w przypadku wystąpienia ataku, zdając sobie sprawę, że skutki takiego ataku mogą obejmować inne państwa UE. Reakcja na wypadek jest nieraz podobna, niezależnie od tego, czy zdarzenie to miało charakter naturalny, było związane z technologią czy też celowo wywołane przez człowieka, dlatego też istniejące systemy zarządzania skutkami klęsk żywiołowych mogą również być wykorzystane do łagodzenia skutków odczuwanych przez obywateli w następstwie ataku terrorystycznego. Nasza reakcja na wszelkie takie zdarzenia musi w pełni wykorzystywać istniejące struktury wypracowane przez UE w celu reagowania na inne poważne sytuacje kryzysowe na skalę europejską i międzynarodową, w tym mechanizm ochrony ludności, i musi być skoordynowana z działaniami innych organizacji międzynarodowych reagujących na daną sytuację.
33. W razie wypadku mającego konsekwencje transgraniczne, potrzebna będzie szybka wymiana informacji operacyjnych i policyjnych, koordynacja działań mediów i wzajemne wsparcie operacyjne mobilizujące wszelkie dostępne środki, w tym zasoby wojskowe. Zasadnicze znaczenie dla skuteczności i efektywności reakcji będzie też miała zdolność UE do podejmowania skoordynowanych lub wspólnych działań. Wypracowanie na szczeblu UE ustaleń dotyczących koordynacji działań w sytuacjach kryzysowych, wspomaganym przez konieczne procedury operacyjne, zapewni spójną reakcję UE na ataki terrorystyczne.
34. Państwa Członkowskie odgrywają główną rolę w podejmowaniu działań awaryjnych w odpowiedzi na incydent związany z terroryzmem na ich terytorium. Istnieje jednak potrzeba zapewnienia, że UE jak całość, wspierana przez instytucje europejskie, w tym Komisję, jest zdolna do solidarnego reagowania na ekstremalne sytuacje kryzysowe, które mogą przerastać zasoby jednego Państwa Członkowskiego i stanowić poważne zagrożenie dla Unii jako całości. Ważnym elementem zapewniającym istnienie takiego zabezpieczenia jest dokonywanie przeglądów i zmian dotyczących obecnych ram wzajemnego wsparcia – wspólnotowego

mechanizmu ochrony ludności.

35. Wypracowanie podejścia do oceny zdolności z punktu widzenia zagrożeń – koncentrującego się na przygotowaniu do tych zdarzeń, których zaistnienie uważa się za najbardziej prawdopodobne i których skutki byłyby najpoważniejsze – umożliwi Państwom Członkowskim rozwinięcie zdolności do reagowania w sytuacjach kryzysowych. Uzupełnieniem tych prac jest wspólna baza danych UE zawierająca wykaz środków i zasobów, jakie Państwa Członkowskie byłyby w stanie udostępnić na wypadek zaistnienia takich zdarzeń w innych Państwach Członkowskich lub poza granicami Unii.
36. Solidarność, pomoc i rekompensata dla ofiar terroryzmu i ich rodzin stanowią integralny składnik reakcji na terroryzm na szczeblu krajowym i europejskim. Państwa Członkowskie powinny zapewnić możliwość uzyskania przez ofiary odpowiedniej rekompensaty. Poprzez wymianę zasad najlepszej praktyki dotyczącej rozwiązań krajowych i rozwijanie kontaktów pomiędzy krajowymi stowarzyszeniami ofiar, Komisja Europejska umożliwi UE podejmowanie kroków zwiększających wsparcie dla osób najbardziej poszkodowanych przez ataki terrorystyczne.
37. Na płaszczyźnie międzynarodowej istnieje potrzeba zapewnienia pomocy obywatelom UE w państwach trzecich oraz ochrony i wspomaganie naszych zasobów wojskowych i cywilnych uczestniczących w prowadzonych przez UE operacjach zarządzania kryzysowego. Powinniśmy także zapewnić ścisłą koordynację naszych przygotowań do reagowania na sytuacje kryzysowe z analogicznymi pracami podejmowanymi przez organizacje międzynarodowe, a w szczególności ONZ. Poza tym w ramach pomocy technicznej świadczonej przez UE priorytetowym państwom trzecim trzeba będzie uwzględnić pomoc w zarządzaniu skutkami ataków terrorystycznych.
38. Kluczowe priorytety w ramach filaru „Reagowanie” obejmują:
- przyjęcie na szczeblu UE ustaleń dotyczących koordynacji działań w sytuacjach kryzysowych i wspomagających je procedur operacyjnych;
 - przegląd prawodawstwa dotyczącego wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności;
 - przeprowadzanie oceny ryzyka jako źródło informacji pozwalające rozwijać zdolność do reagowania na atak;
 - poprawa koordynacji działań z organizacjami międzynarodowymi w dziedzinie zarządzania reakcjami na ataki terrorystyczne i inne sytuacje kryzysowe;
 - wymiana zasad dobrej praktyki wypracowywanie sposobów podejścia dotyczących udzielania pomocy ofiarom terroryzmu i ich rodzinom.

DEMOKRATYCZNA ODPOWIEDZIALNOŚĆ

39. Rada Europejska będzie dokonywać oceny postępów w realizacji strategii co sześć miesięcy.
40. Jednokrotnie podczas każdej prezydencji i przed oceną postępów dokonaną przez Radę Europejską, organizowane będzie spotkanie przedstawicieli Rady, Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego w ramach dialogu politycznego wysokiego szczebla na temat walki z terroryzmem, aby umożliwić wymienionym trzem instytucjom wspólne rozważenie osiągniętych postępów i propagowanie przejrzystości i równowagi w stosowanym przez UE podejściu.
41. Uzupełnieniem niniejszej strategii będzie szczegółowy plan działań zawierający wykaz wszelkich stosownych środków w ramach czterech wątków strategii. Umożliwi to szczegółowe i regularne śledzenie postępów przez Komitet Stałych Przedstawicieli, przy regularnych działaniach uzupełniających i aktualizacjach informacji ze strony Koordynatora ds. Walki z Terroryzmem i Komisji Europejskiej.
